

Bayer Zsolt: Diákok az utcán

2012 december 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Életveszélyes úton járna a kormány, ha nem venné komolyan az egyetemi és f?iskolai hallgatók tiltakozását. Ugyanis ez a tiltakozás nagyon könnyen válhat szimbólummá, s ebben a tiltakozásban manifesztálódhat minden tiltakozás és kormánnyal szembeni ellenérzés.

ovábbá az sem kétséges, hogy a diákság ellenállását úgy általában illik komolyan venni.

Így volt ez a múltban, és így van ez most is.

Így volt ez 1988-ban is, amikor mi megalapítottuk a Fideszt. És ha most esetleg megpróbálnánk elbagatellizálni a mai diákok tiltakozását, akkor meg is bukhatunk. Tehát elég nagy a tét.

S még ennél is nagyobb.

Ugyanis a tét Magyarország jövője. A tét az, hogy a közeljövőben milyen minőségű felsőoktatás lesz ebben az országban, s hogy a diákságból milyen minőségű felnőttek lesznek.

Az, hogy felsőoktatásunk ezer sebből vérzik, nem vitatható megállapítás. Felsőoktatásunk legnagyobb baja pedig éppen az, hogy számolatlanul ontja magából a rosszul vagy éppen sehogy sem képzett „diplomásokat”, akik aztán rettenetesen ostoba arccal álldogálnak a munkaerőpiac ütött-kopott bejáratánál, és nem kellene a kutyának sem.

Semmilyen adatom nincs erre vonatkozóan, de valamiért biztos vagyok benne, hogy nincs még egy hely a világon, ahol ennyi „kommunikációs szakembert” képeznének, mint nálunk. S a jövő leendő kommunikációs szakembereiből elég nagy számban fordulnak meg minálunk egyedek, akik itt, a szerkesztőségben töltik gyakorlatukat. Akad köztük olyan, akinek szekrényben tároljuk a cikkeit, és boldogan állapítjuk meg mindig, hogy nincs veszve semmi sem, hiszen Fülöp Jimmy él. Csak néhány adalék a jövő újságíróinak dolgozataiból, kizárólag a helyesírásra koncentrálna: „Kötöszködik, legrosszabb, lessz, felszáltnak, órkán, futtot, f?rdés” stb.

Ez így nagyon vicces persze, de aki mindezt leírta, felsőoktatási intézmények hallgatója a mai Magyarországon. S ha könnyedén rávágjuk, hogy ez azért mégis csak egy speciális része ennek a felsőoktatásnak, és a többség nem ilyen, akkor én ezt jó szívvel elhiszem. Mert hinni akarom. Mégis félek, hogy annyi jogászra és annyi közgazdászra sincsen szükség, amennyit eddig képeztünk. Mert képzésük legelején tudni lehet, hogy csak egy töredékük él majd meg abból, amit tanult. Akkor pedig minek? Bizony, ezzel a kérdéssel előbb-utóbb szembe kellett nézni. Miképpen azzal is, hogy aki két „esszel” írja a lesz-t, azt úgy kell kivágni minden felsőfokú tanintézményből, mint a macskát szarni. S természetesen akkor is, ha éppen fizetés helyen dekkol. Ugyanis leszedált kreténeknek akkor se lehessen diplomája, ha apuci történetesen meg tudja fizetni az árát.

Mindez tehát lényeges és valós probléma.

Ezen problémák mögött pedig ott van a diákság lázadása. Ami szintúgy lényeges és valós probléma.

A diákság pedig lázad, mert t?rhetetlennek érzi, hogy gyakorlatilag a felvételi id?szak el?tt öt perccel egyszer csak harmadára csökkentik az államilag finanszírozott fér?helyek számát.

Tartok t?le, hogy a diákságnak ebben igaza van – még akkor is, ha a lesz-t két „essel” írók talán eltakarodnak az egyetemek és f?iskolák környékér?l is végre, s akkor is, ha talán nem fogunk nagyon sok pénzért munkanélkülieket kiengedni a campusokról. Mégsem lehet ezt így, ilyen módon lenyeletni a diáksággal, és ha ezt nem látja be a kormányzat, akkor meg fog fizetni érte.

Lázad a diákság továbbá azért, mert a kormány „bevezette a tandíjat”.

Ez viszont nem igaz. Ebb?l semmi sem igaz. Így a lázadásnak ez a része oktalan és ostoba – nem véletlen, hogy éppen erre a részre játszik rá leginkább az ellenzék, élén az MSZP-vel.

Nagyjából ez a helyzet most.

A diákság pedig az utcán, a kormányhivatalokban, a hidakon – a diákság éppen most szeret bele saját hangjába és saját erejébe.

Ismerjük ezt az érzést 1988-ból.

S mert ismerjük, hát tudnunk kell, hogy muszáj ?ket komolyan venni. Tudni kell velük komolyan tárgyalni, tudni kell ?ket komolyan venni, tudni kell velük kompromisszumot kötni, és tudni kell elmagyarázni nekik türelmesen, mi az, amiben nincsen igazuk.

És tudni kell segíteni nekik, hogy ne váljanak az ellenzék játékszereivé.

Mert a sakálok már ott keringenek körülöttük.

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló

